

Öfver den 24 maj 1895 års riksdags sista dag fattades af den svenska riksdagen följande beslut om att förändra lydelse af § 4 i bränvinsförsäljningsförordningen, d.v.s. att förbjuda försäljning af bränvin i mindre belopp än 250 liter och att låta varje köpare ha sin försäljningsrätt utöfvar till köpare af mindre belopp.

N:o 17.

Ank. till Riksd. kansli den 12 mars 1901, kl. 3 e. m.

Memorial, i anledning af kamrarnes skiljaktiga beslut rörande bevillningsutskottets betänkande n:o 14 om förändrad lydelse af § 4 bränvinsförsäljningsförordningen.

I anledning af dels en af Kongl. Maj:t afläten proposition, n:o 4, dels och en af herr J. Ericsson i Vallsta inom Andra Kammaren väckt motion hade bevillningsutskottet i sitt betänkande n:o 14 hemställt, att Riksdagen måtte besluta, att åt § 4 i kongl. förordningen angående vilkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker den 24 maj 1895 skulle gifvas följande förändrade lydelse:

1. Ej må någon tillhandagå allmänheten med anskaffande af bränvin i mindre belopp än han sjelf eger försälja.

2. Ej heller må innehafvare af rättighet till försäljning af bränvin låta vare sig mot efterkraf eller postförskott för köpeskillingen eller genom ombud å annat ställe än det, der han sin försäljningsrätt utöfvar, till köpare utlempna bränvin i mindre belopp än 250 liter.

Har innehafvare af rättighet, hvarom ofvan säges, till annat ställe än det, der han sin försäljningsrätt utöfvar, under sin egen adress försändt eller låtit försända bränvin i mindre belopp än 250 liter och låter han annan person mot postförskott bekomma skriftlig handling, innefattande bemyndigande att hos den, som bränvinet mottagit, afhemta detsamma, vare det, der sådant afhemtande sker, ansett såsom om bränvinet blifvit af rättighetsinnehafvaren genom ombud å det ställe, der afhemtandet sker, till köparen utlemnadt.

Vid behandlingen af detta betänkande hafva kamrarne, enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag, stannat i olika beslut, i det att Andra Kammaren bifallit, men Första Kammaren afslagit utskottets hemställan.

Då sammanjemkning af kamrarnes omförmälda skiljaktiga beslut synes utskottet icke kunna ega rum och frågan ej heller kan blifva föremål för gemensam omröstning, har frågan enligt utskottets åsigt förfallit; hvilket utskottet härmed får för Riksdagen

anmäla.

Stockholm den 11 mars 1901.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.